

[Vagn Bro.]

muligt, at vi først på en anden måde — kan få disse to verdener til at forliges.

Til den højtærede kirkeminister skal jeg kun sige følgende. Jeg forstår, at den højtærede minister ikke ønskede — og det er der ikke noget at sige til — at føje noget til professor Poul Andersens fremstilling. Efter min mening er det professorens statsret, vi i dag bygger på, og det er ud fra den betragtning jeg mener, at denne statsinstitution — hvad enten det er et væsen eller et subjekt — har krav på, at det danske folk viser hensynsfuldhed og forståelse over for de mange, ja, jeg ved ikke, hvor mange af de 90 pct. der går i kirke; men jeg ved, der er mange, som lægger afgørende vægt på, at der vises denne hensynsfuldhed.

Så skal jeg gøre endnu en bemærkning. Det har været kritiseret, at vi ville henvende os til distriktsforeningerne af menighedsrådsmedlemmer i stifterne. Det har en ganske særlig grund. I den udtalelse fra selve hovedbestyrelsen for Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, som følger med betænkningen, og som jeg derfor ikke skal læse op, vender man sig meget stærkt imod ændringen i § 2, stk. 2, fra klokken 16 til klokken 14. Det vil den højtærede minister kunne se af skrivelsens næstsidste stykke. Men så føjer man til — det er kun få linjer —:

„Derimod kan bestyrelsen ikke på menighedsrådenes vegne tage stilling til det foreliggende lovforslag, eftersom landsforeningens status som fri sammenslutning af danske menighedsråd og menighedsrådsmedlemmer af indbyrdes afvigende politisk anskuelse må forbyde landsforeningen at gøre sig gældende på det politiske plan.“

Da dette var føjet til, fandt jeg det rimeligt — og noget tilsvarende ville jeg have gjort i ethvert andet udvalg — at man henvendte sig til de enkelte stiftsfor-samlinger, så meget mere som det ikke var uoverkommeligt; der er nemlig kun 28.

Jeg takker det ærede medlem hr. O. Mathiasen, fordi det ærede medlem ikke havde noget imod, at det skete; men det var også som en røst fra en mellemverden; det ærede medlem ville gerne, men han ville alligevel ikke.

Til det ærede medlem hr. Bækgaard skal jeg sige, at jeg er overmåde tilfreds med, at den tale, jeg holdt ved første behandling, synes — og det er glædeligt — at have gjort et udmærket indtryk på det ærede medlem. Jeg håber, at vi på det punkt, som jeg nævnedes, kan enes om at stille et ændringsforslag til tredje behandling, og kan få tilslutning til det.

Til slut skal jeg gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Edv. Jensen. Det ærede medlem var inde på den rigtige betragtning, at spørgsmålet er dette: vil man følge ministeren i hans opfattelse af, at det problem, vi drøfter her, burde ordnes ved en politivedtægt, eller vil man følge den anskuelse, at da folkekirken er en institution — endog en institution, der har 90 pct. skrevet ind — om man da ud fra dette synspunkt vil finde, at en lovgivning er det naturlige grundlag.

Jeg håber, vi kan enes om dette, indtil vi når frem til et tidspunkt, hvor vi kan få en fuldkommen afklaring af problemet.

Til slut må jeg have lov til at sige, at jeg synes, der er noget ikke helt ærligt i denne sag. Man vil, men man vil ikke, og det er i virkeligheden beklageligt, at dette folketing ikke vil respektere kernen i grundlovens § 4.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Så skarpt jeg kan, vil jeg afvise det ærede medlems bemærkning om, at flertallets holdning ikke skulle være ærlig. Det er jo helt urimeligt at drive agitation på den måde, men det harmonerer vel med, at det ærede medlem savner argumenter, som kan appellere til fornuften. Det ærede medlem talte om de 2 verdener, og han skildrede den ene — det var altså min; så havde kirkeministeren en halv verden, og inden vi så os om, havde det ærede medlem hr. O. Mathiasen en anden halv verden. Vi kan vel blive enige om, at lægger vi det sammen, bliver det 3 verdener. Hvor finder vi egentlig det ærede medlem hr. Vagn Bro? Ikke i underverdenen.

Må jeg så sige til det ærede medlem, at det er jo rigtigt, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer ender sin skrivelse med at sige — jeg beder formanden om tilladelse til et kort citat —: